

2. Je zejména článek 4 výše uvedeného rozhodnutí neplatný a neslučitelný s právem Společenství, jelikož Komise
- porušila povinnost poskytnout náležitě odůvodnění podle článku 253 Smlouvy o ES; nebo
 - porušila zásadu legitimního očekávání; nebo
 - porušila zásadu proporcionality?
3. V každém případě představuje správný výklad článků 87 a násl. ES, článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999⁽²⁾ a obecných zásad práva Společenství a zejména zásad uvedených v odůvodnění, překážku pro uplatnění článku 1 nařízení s mocí zákona č. 282 ze dne 24. prosince 2002 (přeměněného na zákon č. 27 ze dne 21. února 2003)?

- (¹) Rozhodnutí o úpravě státních podpor zavedených Itálií ve prospěch bank.
 (²) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Consiglio di Stato zasedajícího v soudních věcech (šestý senát) ze dne 24. února 2004 ve věci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni

(Věc C-339/04)

(2004/C 251/11)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Consiglio di Stato zasedajícího v soudních věcech ze dne 24. února 2004 ve věci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Consiglio di Stato zasedající v soudních věcech žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- „je slučitelná se základními zásadami směrnice 97/13/ES⁽¹⁾ vnitrostátní úprava, která - ukládajíc společností oprávněným k poskytování veřejně prospěšných služeb, které v minulosti realizovaly pro své vlastní potřeby a v režimu úplatné koncese telekomunikační sítě, založení samostatné společnosti pro výkon veškerých činností v oblasti telekomunikačních služeb - upravuje, že samostatná společnost, i když má licenci pro veřejnou službu, musí po přechodnou dobu hradit dodatečný poplatek týkající se určení telekomunikační sítě ve prospěch mateřské společnosti;
- je slučitelné s právem Společenství a s výkladem poskytnutým pátým senátem Soudního dvora ve svém rozsudku

ze dne 18. září 2003 vnitrostátní ustanovení, které (zdůrazňuje se přechodným způsobem) přizpůsobuje druhý doplňkový poplatek dlužný z titulu činností vykonávaných ve prospěch mateřské společnosti částkám, které předtím hradila mateřská společnost za tehdy platného výlučného režimu charakterizovaného rozlišením mezi koncesemi na systémy pro veřejné použití a koncesemi týkajícími se systémů pro soukromé použití“.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb (Úř. věst. L 117, 7.5.1997, s. 15-27).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, třetího senátu, vydané dne 27. května 2004 ve věci Carbotermo s.p.a. proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 265/2004) a Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a., s vedlejší účastí A.G.E.S.I. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 887/2004)

(Věc C-340/04)

(2004/C 251/12)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, třetího senátu, ze dne 27. května 2004 ve věci Carbotermo s.p.a. proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 265/2004) a Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a., s vedlejší účastí A.G.E.S.I. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 887/2004), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- Je přímé zadání zakázky na dodávku paliv a tepla pro tepelná zařízení budov, jejichž vlastníkem je obec nebo které spadají pod pravomoc obce, a s tím spojená správa, vedení a údržba těchto zařízení (s převažující hodnotou dodávky), akciové společnosti, jejíž kapitál je v současnosti zcela vlastněn jinou akciovou společností, jejímž většinovým akcionářem (99,98 %) je zadávající obec, tedy společnost (AGESP), která není přímo vlastněna územním celkem, ale jinou společností (AGESP Holding), jejíž kapitál ve výši 99,98 % v současnosti vlastní územní celek slučitelné se směrnicí 93/36/EHS⁽¹⁾?

2) Je třeba použít článek 13 směrnice Rady 93/38/EHS⁽²⁾ k posouzení podmínky, podle které podnik, kterému byla přímo zadána zakázka na dodávku, musí provádět nejdůležitější část své činnosti pro územní celek, který jej ovládá, a může být tato podmínka považována za splněnou, pokud dotčený podnik uskutečňuje většinu svého obrátu s tímto ovládajícím územním celkem nebo alternativně na území uvedeného územního celku?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 84.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Supreme Court, Irsko ze dne 27. července 2004 ve věci Eurofood IFSC Ltd a ve věci Companies Acts 1963 do 2003, Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement a Certificate/Note holders.

(Věc C-341/04)

(2004/C 251/13)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Supreme Court, Irsko ze dne 27. července 2004 ve věci Eurofood IFSC Ltd a ve věci Companies Acts 1963 do 2003, Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement a Certificate/Note holders, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Supreme Court, Irsko žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) V případě, že je příslušnému soudu v Irsku předložen návrh na provedení likvidace společnosti v úpadku a tento soud vydá usnesení, kterým odloží rozhodnutí o vydání usnesení o likvidaci, jmenuje dočasného likvidátora s oprávněním převzít majetek společnosti, spravovat její záležitosti, zřídit jí bankovní účet a ustanovit právního zástupce, to vše s právním účinkem zbavení ředitelů společnosti práva jednat jejím jménem, je možno toto usnesení spolu s předložením návrhu považovat za rozsudek, kterým se zahajuje úpadkové řízení pro účely článku 16, vykládaného ve spojení s články 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000?⁽¹⁾

2) Pokud je odpověď na první otázku záporná, je možno považovat předložení návrhu na nucenou likvidaci společnosti

soudem High Courtu v Irsku za zahájení úpadkového řízení pro účely uvedeného nařízení na základě toho, že irská právní úprava (čl. 220 odst. 2 Companies Act, 1963) považuje likvidaci za zahájenou dnem předložení návrhu?

3) Má článek 3 uvedeného nařízení ve spojení s článkem 16 ten účinek, že soud v členském státě odlišném od státu, kde je umístěno sídlo společnosti a odlišném od státu, kde společnost pravidelně vykonává správu svých záležitostí způsobem zjistitelným třetími osobami, ve kterém však bylo úpadkové řízení zahájeno jako první, je příslušný zahájit hlavní úpadkové řízení?

4) Pokud

a) jsou sídla mateřské společnosti a její dceřiné společnosti v různých členských státech,

b) dceřiná společnost vykonává správu svých záležitostí způsobem zjistitelným třetími osobami a za úplného a řádného respektování vlastní „corporate identity“ (identity společnosti) v členském státě, kde je umístěno sídlo a

c) mateřská společnost má na základě svého podílu a možnosti jmenovat ředitele takové postavení, že může kontrolovat a skutečně kontroluje politiku dceřiné společnosti,

jsou z hlediska určení „místa, kde jsou soustředěny hlavní zájmy“ hlavními faktory ty, které jsou označeny výše pod písm. b) či ty, které jsou označeny výše pod písm. c)?

5) Pokud je zjevně v rozporu s veřejnou politikou členského státu povolit, aby mělo soudní nebo správní rozhodnutí právní důsledky ve vztahu k osobám, jejichž právo na spravedlivý proces a spravedlivé slyšení nebylo učiněním takového rozhodnutí respektováno, je členský stát zavázán z důvodu článku 17 uvedeného nařízení uznat rozhodnutí soudů jiného členského státu zahajující úpadkové řízení týkající se společnosti, pokud je soud prvního členského státu přesvědčen, že rozhodnutí v otázce bylo učiněno bez ohledu na tyto zásady a, především, kde žalobce ve druhém členském státě odmítl, navzdory žádostem a v rozporu s usnesením soudu druhého členského státu, poskytnout dočasnému likvidátorovi společnosti, řádně jmenovanému v souladu s právem prvního členského státu, veškeré opisy podstatných dokumentů, které jsou základem žaloby?

⁽¹⁾ ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1).